

Breve fra Knud Nielsen

1. august 1914 brød Første Verdenskrig ud. I godt fire år kom Europa til at stå i flammer. Krigen var en katastrofe for hele Europa. For Nordslesvig eller nuværende Sønderjylland, der før 1920 var en del af Tyskland, fik krigen dog den lykkelige følge, at landsdelen fik mulighed for at stemme sig hjem til Danmark. Men ellers var krigen også en katastrofe for Sønderjylland. Der blev indkaldt ca. 30.000 unge mænd til krigstjeneste. Af disse faldt ca. 5.300, og de efterlod sig ca. 1.500 enker og ca. 5.000 faderløse børn.

En af de faldne var Knud Nielsen fra Ørbyhage, hvor han fødtes den 26. januar 1874 som søn af Niels Nielsen og Marie Dorthea f. Thuesen. Han blev viet til Anna Jørgine Lundrup den 3. marts 1911 Vonsbæk kirke. De fik børnene Niels Peter, født den. 28. december 1912, Marie, født den. 13. januar 1913 og Peter, født den 7. april 1915. Knud og Anna havde ejendommen Ørbyhage 58. Man ved ikke hvornår, Knud Nielsen blev indkaldt.

Dette foto skulle efter sine være Knud Nielsen men Arkivet er ikke helt sikker.



Ørbyhage 58



Lokalhistorisk Arkiv i Vonsbæk har fået overdraget nogle breve, som Knud Nielsen sendte hjem til sin kone. Det første brev er skrevet i september 1915 efter, han har været hjemme på orlov. Det sidste brev er skrevet i julen 1915.

Knud Nielsen døde den 21. januar 1918 i Rumænien.

Arkivleder Irene Sørensen har afskrevet brevene. De første bringes i dette nummer af Sognebladet, og uddrag af de resterende breve vil blive bragt i de efterfølgende numre.

fortsætter ⇨

Breve fra Knud Nielsen

Knud Nielsen er i september 1915 endnu ikke kommet til fronten.

Stade d. 6. Sept. 1915

Jeg vil nu meddele dig min kære Hustru at jeg er godt ankommen til Stade! Alt er jo ved det gamle her. Jeg kom lige tilpas for i dag var der stor forestilling for Obersten og Majoren.

Da jeg lige er ankommet slap jeg for i dag. Det faldt ellers godt ud, nu ved jeg ikke om jeg skal med i morgen, da gaar det til den store plads med 20 pund i Tornysteret. Det kunde være helt rart om jeg kunne slippe for den tur ogsaa, men det er jo ikke sagt det gaar. Jeg har lige faaet et kort hjemmefra. Peder har lagt lang Tid i Sengen, men nu er det bedrer. Lille søster har ogsaa været syg, hun har lidt af Slim for Brystet, men Moder skrev at hun nu var munter igen. Hun skrev, at vi ikke skulle ængstes for hende. Jeg tror jo ogsaa nok at de skal gjøre alt for vor lille pige. De er saa glade ved hende alle. Hun siger tit at hun er en lille grum Pige, naar det bare maa vedblive og gaa hende godt. Jeg siger dig min Kære Anna hjertelig Tak for alt hvad Du sendte med mig, nu har jeg for lang Tid, vi ved jo aldrig hvor dan det gaar. Der siges, at vi skal flytte i næste uge, maaske til Altana, men selv ved vi ingenting! Vi skal jo tage imod hvad der kommer. Jeg er saa glad, at jeg var hos dig min Kære, men den Tid gaar altid saa rask. Naar det nu bare maa gaa eder godt i Kære der hjemme, se at skåne dig min Kære Anna saa du ikke maa blive anstrengt, jeg ville jo saa gjerne se alle sunde og raske naar denne forfærdelige Tid er til ende. Naar I nu bare maate blive forskaanet for Mund og Klovesyge, det volder eder endnu en masse arbejde mere, men det er jo ikke let og hytte sig for. Jeg skriver ikke saa meget denne gang Kære Anna der er jo ikke saa meget nyt passeret her. Jeg slutter derfor med de Hjertligst og Kærligste hilsner til dig min kære Hustru og de kære smaa. En Hjertelig Hilsen ogsaa til Robert og Dagmar og til alle Venner og Søskende. Endnu en Tak for sidst og et Hjertelig Lev Vel. Skriv nu snart igen min kære Anna og fortæl mig lidt nyt der hjemme fra.

Knud Nielsen

Breve fra Knud Nielsen

Stade 21. Sept. 1915

Min kære Hustru!

Jeg takker Dig mange gange for Pakkerne du har sendt mig og som jeg rigtig har modtaget og ligeledes dine tre Breve, det sidste har du vist skrevet paa Søndag, det glæder mig meget at du har det godt og de kære Smaa.

Pakkens Indhold var hel undtagen Æggene de var alle knuste, men jeg kan nok spise dem. Det er ogsaa deilig med Vesten, for det er koldt her som hos Eder, det fryser ogsaa her hver Nat. Her er alt hvidt af Rim om Morgenen, men det lakker jo ogsaa hen i Tiden, men der er ingen Udsigter at noget forandres endnu, Havde det blot faaet en ende, at vi kunne komme hjem til vore Kære. Du skriver kære Anna om vi snart er færdige, jeg tror nok at vi omtrent har det hele gennemgaaet, men vi ved ingenting endnu, længe bliver vi her vist ikke, men ingen ved hvad vi skal. Jeg vilde ogsaa nok en lille tur hjem og see til Eder naar det kan lade sig gøre, maaske det kan give nogle dage, maaske du kære Anna sender mig et Bevis fra Adolf som sidst, og faa mig Hjem og tærsk med Motoren og saa Rug og tage Kartoffler op. Maaske Hauptmanden vil tage hensyn dertil, du kan jo godt prøve det kære Anna men det maa jo saa hellere skee straz, der er flere nu der har faaet Orlov dertil i den sidste Tid, nu er jeg ellers godt forsynet med Proviant for lang Tid og Penge mangler jeg heller ikke, men jeg er jo ikke saa rask kære Anna, jeg vil da see det gaa lidt med Olien endnu, men maaske jeg bliver tvungen dertil. Der er ellers ikke meget nyt her, vi har jo vor daglige Eqsesits og sommetider temmelig streng, men det skal jo gaa. Jeg siger dig endnu engang en hjertelig Tak for alt godt hvad du har sendt mig kære Anna og for at du er saa flittig til at skrive. Saa nu skal du kære Hustru og de kære smaa og skriv snart igen de venligste hilsner sendes Eder fra din Knud.

Hils ogsaa alle venner og Bekendte fra mig. Hils Robert og Dagmar mange gange.

Kærlig Hilsen din Knud